

[Hans Jørgen Jensen]

Også dette forslag virker efter Socialdemokratiets opfattelse meget bureaukratisk og valgmæssigt kompliceret – jeg vil nærmest sige kompliceret ud over alle grænser. Jeg synes i det hele taget, det virker ret uigennemtænkt. Som for ATP bør arbejdsmarkedets parter også her, når den tid måtte komme, have indflydelse på, hvordan LD's ledelse skal være. Socialdemokratiet kan således heller ikke støtte dette forslag.

Afslutningsvis skal jeg sige, at demokratiseringsprocesser kan foretages langt mindre bureaukratisk end det, som SF her har lagt op til, og det vil der sikkert ved en senere lejlighed blive mulighed for at diskutere.

Jens Jørgensen (KF):

Arbejdsministeren og ordføreren for Socialdemokratiet har gennemgået de to lovforslag, nr. L 221 og nr. L 222. Jeg springer derfor denne gennemgang over og går til det, jeg betragter som den politiske kerne i de to lovforslag.

Jeg synes, man skal holde sig klart, at det er meget væsentlige midler, der disponeres over. Ifølge de oplysninger, vi har fået, er ATP-fondens formue pr. 1991 opgjort til 89,3 mia. kr. og LD's formue på tilsvarende tidspunkt til 30,4 mia. kr. I den forbindelse vil jeg gerne pege på det emne, der er betegnet som Kapitel VIII, »Fondsanbringelse og demokratisering«: 50 pct. af ATP-pengene skal forvaltes af lokalbestyrelserne osv., osv. og ¼ pct. af alle fondsmidler anvendes som udlån til medarbejderejede virksomheder på særlig gunstige vilkår.

Ud fra Det Konservative Folkepartis grundsynspunkt er det en forkert tankegang. Alle lønmodtagere indbetaler til ATP, men ¼ pct. skulle så bruges til ganske særlige, medarbejderejede firmaer. Pengene kan bruges til opkøb af virksomheder, fast ejendom osv. Jeg vil meget gerne sige – selv om det lyder lidt firkantet – at det er en gang socialisme på et tidspunkt, hvor vi mere end noget andet har brug for vilje, for initiativrigdom, for handlekraft og for personligt ansvar.

Jeg tager endnu et eksempel ud, nemlig den foreslåede § 26b: »I aktieselskaber, hvor ATP alene eller sammen med LD har bestemmende indflydelse, kan bestyrelsen for ATP overlade det til de ansatte at drive virksomhederne på nærmere aftalte vilkår.« Hvilke vilkår? Hvad

er bestemmende indflydelse? Det, jeg langt snarere vil pege på, er: Lad der dog være frivillighed på de enkelte virksomheder, medarbejderaktier, hvor man føler, at det er naturligt og selvfølgelig, markedsmekanisme, men ikke denne her gang politisk religion, hvor respekt for individualitet og kvalitet er afløst af det, jeg vil kalde ideologipludder og kollektivitet.

Så taler man nok så smukt om det, man kalder at demokratisere økonomien – har jeg skrevet det op fra lovforslaget. Jamen det, man gør, er jo, at man tvangsudskriver midler, belaster omkostningsniveauet og fratager den enkelte den frie dispositionsret over egne muligheder. Det tror jeg faktisk ikke at lønmodtagere anno 1993 er indstillet på at acceptere.

Om LD-forslaget kun kort dette: Det drejer sig jo fundamentalt set om indefrosne penge. Den tidligere regering var meget langt fremme med, at disse penge skulle kanaliseres tilbage igen til aktivitet, investeringer, produktivitet. Til hvad, det skal vi ikke bestemme, men pengene skal frigøres. Der skal kunne arbejdes med dem ud fra det, den enkelte lønmodtager vil. Tankegangen bag det foreliggende lovforslag er noget nær det modsatte.

Også her har vi dette med, at i aktieselskaber, hvor LD alene eller sammen med ATP har en bestemmende indflydelse, kan de gå ind. Jeg håber i modsætning til lovforslaget, at vi trods alt gradvis nærmer os en dag, hvor dette, nå ja, noget syge fondssystem kan blive brudt op, og hvor vi lærer at respektere lønmodtagernes personlige og frie ret til at disponere over egne midler via banker, via pensionsordninger, via forsikringsselskaber, via frivillige medarbejderaktier, som de nu selv finder det for godt. Men ikke denne tankegang, hvor fondene i en eller anden form ligger skjult bag det hele, og hvor man derfor tvangsudskriver pengene.

Det er en nedvurdering af lønmodtagernes evne til at tænke selv og til at disponere selvstændigt, og det kan ikke få Det Konservative Folkepartis tilslutning.

Helge Sander (V):

Det er naturligvis ikke ganske uinteressant, når vi taler om en kapital på omkring 120 mia. kr.

Vi synes fra Venstres side også, det er interessant at kigge nærmere på, hvordan så store